

10. szám.

1891. október 1-én.

III. évfolyam.

BUDAPESTI
SAKK-SZEMLE.

FOLYÓIRAT A SAKKJÁTÉK KÖRÉBŐL
MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Országos Széchényi Könyvtár

KIADJA

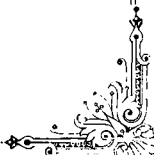

A „BUDAPESTI SAKKOZÓ-TÁRSASÁG“

BUDAPEST

ROBICSEK ZSIGMOND KÖNYVKERESKEDÉSE

V. Erzsébet-tér 14.

BUDAPESTI SAKK-SZEMLE.

Kiadja a „Budapesti Sakkozó-Társaság.”

Előfizetési ára egész évre 2 frt
félévre 1 frt. Megrendelések a
„Budapesti Sakk-Szemle” kiadó-
hivatalába — Robicsék Zsigmond
könyvkereskedése, Budapest,
Erzsébet-tér 14. — küldendők.

Csütörtök, október 1-én.

A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztőhöz
Budapesten, koronaherzeg-
utca 2. szám alá küldendők.

Végjáték az ördög ellen.

Irta Salvioli C. *)

E század első három tizedében a velencei Campo Santa Margitán még ma is fönnálló kávéház rendes gyűlhelye volt a régi tengerváros legbuzgóbb sakkjátékosainak. Abban az időben ez a kávéház volt Velencében a sakkjáték egyedüli otthona. A rendes látogatók mind nagyon középszerű játékosok voltak s csak egyetlen egy volt közöttük, aki a játékban nagyobb ügyességre tett szert. Ez a champion középkorú férfiú volt, rokonszenves, megnyerő arccal. Hivatásánál fogva doktor medicinae volt, de ezt a hivatását soha nem gyakorolta. Egyedül élt nővérével szerény kis jövedelemből.

A sakkjáték volt egyedüli szenvedélye. Ebben a játékban annyira vitte, hogy nem volt Velencében sakkjátékos, aki vele sikerrel megmérkőzhetett volna. A kávéházban mindenki doktor Obligatonak hívta, mert soha sem játszott anélkül, hogy ellenfelének valami előnyt ne adjon. Ez az előny rendszerint abból állott, hogy előre megjelölte azt a pontot, amelyen az ellenfél királyát mattá fogja tenni.

A doktor számtalan diadalt aratott és pedig rendszerint nagy könnyűséggel. Ez a körülmény őt idővel nagyon elbizakodottá tette. Nem akarta elismerni, hogy valaki az élő sakkjátékosok közül nálánál jobban is játszhatnék, de azért ez az önbizalom nem gátolta őt abban, hogy egy egy játszma megnyerése után rendkívüli örömet ne árujjon el. Ha pedig itt ott egy játszmát elvesztett, ez őt keveset bántotta. Ezenfelül sohasem mulasztotta el, hogy legyőzött ellenfelét ki ne gunyolja, de ezt olyan kedélyes modorban tette, hogy azért senki sem haragudott rá s mindnyájan igen szívesen látták őt.

Egy téli estén szintén ott ült a doktor az említett kávéházban bámulónak nagy serege által környezve. Az előtte álló sakktábla, amelyen éppen egy mattállás volt látható, legújabb győzelméről tett tanuságot.

Mintán játszma nem volt folyamatban, társalgás keletkezett a jelenlevők között. A külföldi sakkjátékosokról volt szó, az osztrák, angol és francia mesterekről, akik abban az időben mint a legerősebb játékosok voltak ismeretesek. A doktor azonban nem sokat tartott felőlök.

— Próbálnák csak meg, hogy velem játszanak, szólta, az volna ám csak a kitűnő tréfa.

— Ön tehát nem hiszi, hogy azok csakugyan olyan erősen játszanának?

— Ostobaság!

— De azt mondják, hogy némelyik három négy játszmát tábla nélkül is játszik!

— Ostobaság, ha mondom!

— Ön tehát azt hiszi, hogy valamennyit meg tudná verni?

— Ha ha! Nem rossz. Hát ön talán más véleményen van?

— És azoknak is merné azt az előnyt adni, amit nekünk ad?

*) Salvioli C. hírneves olasz theoreticus a „Teoria e Pratica” című nagy mű szerzője.

- Habozás nélkül.
- Még Allgaiernek is?
- Még az ördögnek is!

Alig hogy e szavak elhangzottak, kinyílt a kávéház ajtaja s egy idegen lépett be. Tetőtől talpig feketébe volt öltözve s kinézése után külföldinek lehetett őt tartani. Magas csontos alak volt, kemény és épen nem megnyerő vonásokkal. Az idegen egyenesen annak az asztalnak tartott, ahol a doktor ült s kalapját megbillentve, vele szemben helyet foglalt.

— Szabad önt egy játszámra felkérnem? szólt hirtelen tört olasz nyelven a doktorhoz.

A doktor habozott, hogy játszszék-e vagy sem. A felhívást nem szívesen utasította vissza, de az idegen egész megjelenése nem tetszett neki. Ekkor egyik barátja jött segítségére.

— Figyelmeztetem önt uram, szól ez szavait az idegenhez intézve, hogy ez az úr a legerősebb sakkjátzó Velencében és soha nem játszik anélkül, hogy ellenfelének valami előnyt ne adjon.

Az idegen sötéten mosolygott.

— Nagyon helyes — szólott, én bármi előnyt szívesen elfogadok, de csak az alatt a feltétel alatt, hogy ha én nyerem meg a játszámát, ellenfelem ugyanazt az előnyt fogadja el majd én tőlem.

Ez a kikötés nagy feltűnést okozott a jelenlevők között. A doktornak most már barátai unszolására játszania kellett.

— Minő előnyt szokott ön rendszeren adni? kérdé az idegen.

— Én kötelezem magam, a mattot a nyolcadik sorban azon a kockán megadni, amelyet ön kijelöl.

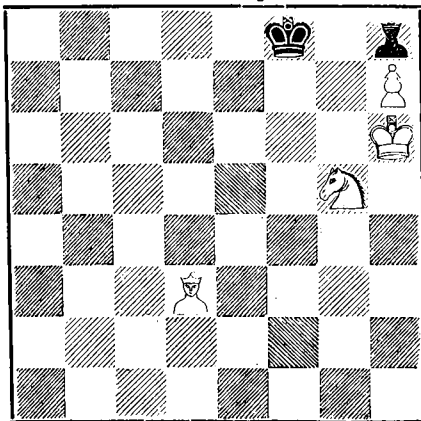
— Jól van, én a király kockáját választom; hogy ha ön engem azon a ponton meg nem mattol, elvesztette a játszámát.

— Úgy van.

A játszma megkezdődött. A doktor szokása ellenére nagyon határozatlanul játszott. Az idegen mosolygott és mesés gyorsasággal tette meg lépéseit, úgy hogy a doktor már már egészen magánkívül volt.

Egyszerre azonban hogy, hogyanem, egy gyalogot nyert s ez őt némileg ismét felvillanyozta. A játszma vége felé az idegen egy tisztet áldozott, hogy a világos h gyalog elől a 8-ik kockát elzárja. Ekkor a következő hadállás jött létre:

l. ábra. Sötét az idegen.

Világos a doktor.

— Nos tehát ön veszített, szólt a doktor, a gyalogot most beviszem s azután megadom önnek a mattot a királykockán.

— Én pedig azt hiszem, hogy ön sohasem fogja gyalogját bevinni annélkül, hogy én azt el ne ütthessem. A játszámát ennél fogva ön veszítette el.

A nézők kíváncsisága a tetőpontra hágott. A doktor minden erejét megfeszítette, hogy a győzelmet kierősza-
kolja, de minden erőlködése hasztalan volt. Már már be kelle látnia, hogy célt érni sohasem fog; mikor már azt hitte, hogy most kezében a győzelem, ellenfele egyetlen király vagy futár-

lépéssel mindig keresztülhúzta egész számítását. Végtere számtalan meghiusult kísérlet után kénytelen volt a közvélemény előtt meghajolni s a játszmát döntetlennek nyilvánítani.

— Ön vesztett, szólt az idegen.

— Igaz vesztettem; hanem hát ugyan mit tett volna ön ebben az állásban?

— Oh, én nagyon könnyen megnyertem volna a játszmát.

E szavaknál az idegen felemelkedett székéről.

— Holnap ismét rendelkezésére állok önnek, tette hozzá s kalapját megbillentve eltávozott a kávéházból.

A doktor ezen az éjszakán magánkívül volt s a mai végjátéokra gondolva aludt el. Álmában látta az idegent, amiú gunyosan mosolyogva mutatta neki a nyereshez vezető utat. Csakhamar felébredt és habár még sötét volt, elővette a saktáblát s felállította a végjátékot. Hosszas fejtörés után talált egy utat, amely a nyereshez vezet.

Ez a következő: 1) K h6--g6 K f3--e7 2) F d3--c2 K e7--f8 3) F c2--a4 K f3--e7 4) H g5--h3 F h8--c3 vagy tetszés szerint, 5) H h3--f4 F c3--h8 6) F a4--b5 K e7--f8 7) H f4--e6† K f3--e7 8) F b5--d7. Világos feláldozza a futárt, hogy a királyllyal f7-re léphessen. A sötét tehát üti a futárt s világos nyer, mert gyalogját most már be fogja vinni.

A doktor nem tudta, hogy hová legyen örömeiben. A nap végtelen hosszúnak tetszett előtte, mert égett a vágytól, hogy ezt az elemzést barátainak bemutathassa. Végre eljött az este. Ő volt az első a küzdőtéren. Felállította a bábokat az első ábra szerint s minden egyes belépőnek megmagyarázta, hogy világosnak nyernie kell. Mindenki meg volt róla győződve, hogy az elemzés teljesen correct. Kís idő múlva belépett az ismeretlen játészó.

— Tegnap mikor eltávozott, azt mondotta ön, hogy ebben az állásban nagyon könnyen meg tudja nyerni a játszmát, azért, hogy a gyalogot beviszi, szólt hozzá a doktor, kihívó pillantással mérgetve őt. — Csak lett volna tegnap türelmem én is épen olyan könnyen megtudtam volna azt nyerni. Folytatta azután. — Nos akarja ön talán látni?

— Fogadok, hogy ön nem tudja megnyerni.

— Ah, ez csakugyan nem rosz!

— Fogadok rá.

— És mibe akar ön fogadni?

— Ezer lirába.

— Ön bizonyosan csak tréfál.

— Nem, épen nem tréfálok.

— Jól van, tartom a fogadást, szólt a doktor, aki már nagyon vágyott az elemzést bemutatni, anélkül a fogadási összeggel a legkevesebbet is törődött volna.

— Száz lépést adok önnek, hogy a gyalogot bevihesse, szólt az ismeretlen játészó s helyet foglalt a doktorral szemben.

— Oh, nem fog az olyan sokáig tartani, szólt ez mosolyogva s megkezdte a játékot.

Az első lépések épen olyan sorrendben következtek egymásután, mint azt a doktor tervezte. De mikor a 8-ik lépésben futárját en prise állította, az ismeretlen minden gondolkozás nélkül d6-ra lépett királyával s a futárt nem ütötte ki. A doktor kis ideig gondolkozott s azután f7-re helyezte a királyt.

Ekkor az idegen kiütötte a futárt s a hadállás ugyan az volt, amit a doktor előre tervezett, azzal az egyetlen különbséggel, hogy nem sötétnek, hanem világosnak kellett most lépnie.

A doktor megkezdte a manœvret, de már néhány lépés megtétele után teljesen megzavarodott. A játszma nem volt többé megnyerhető. Megpróbált mindent, kalandozott jobbra és balra, előre és hátra, minden cél és terv nélkül. Már a századik lépést is megtette, anélkül, hogy a célt csak meg is közelítette volna.

— Uram, ön elvesztette a fogadást; szólt az idegen a századik lépés megtétele után. A doktor nem válaszolt, teljesen meg volt semmisítve. Egy pillanat alatt tíz évvel öregedett meg. Mintha álomból ébredt volna fel. Az a gondolat, hogy az idegen komolyan vette a dolgot és ő most ezer lírát veszített, valóságos borzalommal töltötte el. Ezer líra egész vagyon volt reá nézve. Miután természeténél fogva majdnem túlságosan becsületes volt, nagyon jól tudta, hogy a fogadást meg kell fizetnie. De hát mit tegyen? A dolgot meg kell mondania nővérének s ebből valóságos forradalom lesz. Feje forrott, mint valami vulkán. Mereven bámult az előtte álló sakkbábokra. Úgy tetszett neki, mintha mindegyiknek feje volna s most mindannyian szánalmasan pislognának rá.

Az idegen éles tekintettel vizsgálta őt s ajkán ördögi mosoly játszott.

— Máskor, uram, reményelem óvatosabb lesz ön s nem fog ezer lírába fogadni egy végjátékra.

A szegény doktor hallgatott.

— Azonban én lovagias vagyok s módot nyujtok önnek, hogy pénzét visszanyerhesse. Még egy játszmat fogunk játszani. Ön ugyanazt az előnyt fogja kapni tőlem, amit ön adott nekem. Ha nem leszek képes önt a kijelölt kockán mattá tenni, akkor vesztetem és ön nem tartozik nekem semmiyel. De ha én nyerek, akkor . . .

A doktor aggodalmas pillantást vetett rá.

— Ha én nyerek, akkor folytatá az idegen s valami különös mosoly játszott ajkai körül, ön nem fog nekem sem egy sem kétezer lírát fizetni, hanem ön feljogosít engem arra, hogy önnek valami tetszésem szerinti megbízást adjak s ön szigorúan kötelezi magát, hogy kötelességét teljesíteni fogja s rendeleteimnek mindenben eleget tesz.

(Vége következik.)

Megfejtések

a f. évi nyolcadik számban közlött feladványokhoz.

154. sz. feladvány. Schuster Zsigmondtól, Budapesten.

1) V h7—h2 K d4×e3 2) V h2—e2† K e3—d4 3) H e3—f3† K d4—(e5 4) d3—d4†-matt.

1) . . . K d4×e3 2) V h2—e2† K e3—d4 3) H e3—b5† K d1—c5 4) d3—d4†-matt.

1) K d1—c5 vagy e5 2) d3—d4† K×d4 3) V h2—d2† stb.

1) f6—f5 2) H e3—b5† K d4—c5 3) d3—d4† K e5×b5 4) V h2—e2†-matt.

2) . . . K d4—e5 3) V h2—b2† stb.

155. sz. feladvány. Chocholous Györgytől, Prágában.

1) K a1—b2 K d4—c5 2) H d6—b7† K e5×b6 3) F d2—a5†-matt.

2) . . . K e5—d4 3) F d2—c3†-matt.

1) . . . K d4—e5 2) H d6—f7† K e5×f6 3) F d2—g5†-matt.

2) . . . K e5—d4 3) F d2—e3†-matt.

1) . . . a7×b6 2) F d2—c3† K d4—c5 3) H d6—b7†-matt.

1) . . . g7×f6 2) F d2—e3† K d4—c5 3) H d6—f7†-matt.

156. sz. feladvány. Valle M. G. B-től.

1) H d4—f5 matt 6 változatban.

157. sz. feladvány. Ehrenstein Mór-tól, Budapesten.

1) V b4—a4 matt 5 változatban.

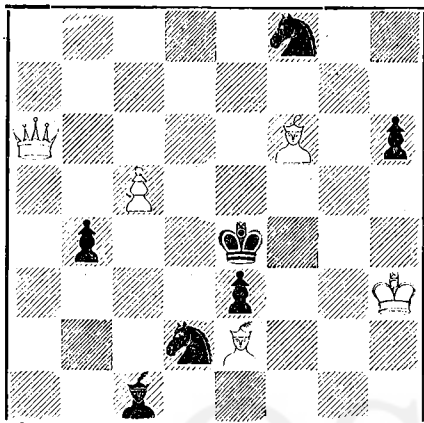
Feladványok.

E rovatunk 2 eredeti feladványt s 2 külföldi újdonságot tartalmaz.

162. sz. feladvány.

Dr. Gold Samutól, Bécsben.

Sötét.

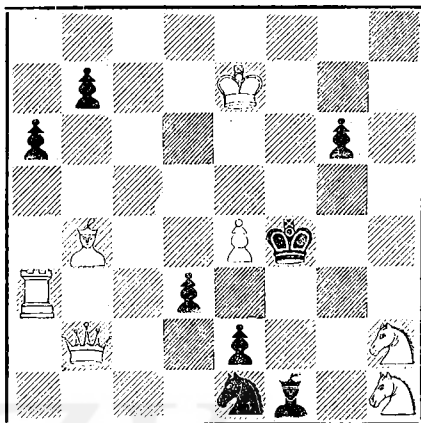
Világos.

Világos indul s a 3-ik lépésre mattot ad.

163. sz. feladvány.

Chocholous Györgytől, Prágában.

Sötét.

Világos.

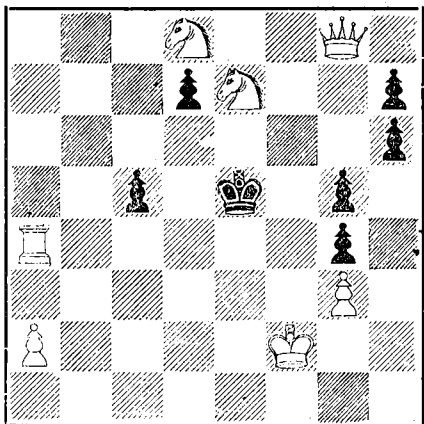
Világos indul s a 3-ik lépésre mattot ad.

164. sz. feladvány.

Hlineny J.-től, Chlebyben.

A prágai sakk-egylet feladvány-versenyén
I. díjat nyert.

Sötét.

Világos.

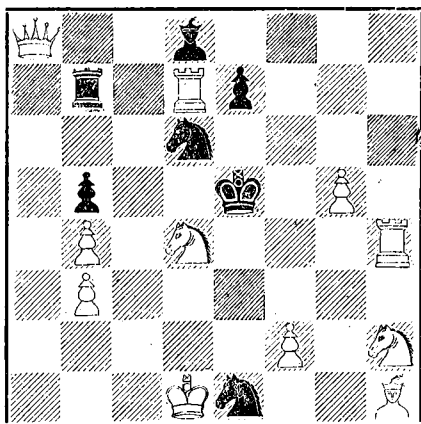
Világos indul s a 3-ik lépésre mattot ad.

165. sz. feladvány.

Heathcote M. G.-től.

A »Bristol Mercury« pályázatán I. díjat
nyert.

Sötét.

Világos.

Világos indul s a 2-ik lépésre mattot ad.

A prágai sakkcongressus.

A prágai kiállítás alkalmából a cseh sakkszövetség congressust rendezett Prágában, amely minden tekintetben fényesen sikerült. A congressust a „Mestanska Beseda“ termében tartották meg s abban több mint 100 sakkbarát vett részt. Volt egy főverseny, két mellékverseny, feladványverseny és feladványfejtési verseny. Azonkívül több tanácskozási játszmat váltottak.

A főversenyben részt vettek: „Anonymus“ Brünnből, Kotrč János, Kvičala János, dr. Kvičala József, Paclt József és Valenta O. Az első díjat (100 frt) Kvičala János nyerte meg, a másodikat (75 frt) és a harmadikat (50 frt) Traxler Károly és Kotrč János osztották meg, a negyedik díjat Paclt József nyerte meg.

A két mellékversenyben Musil Károly és Cimburek László illetve Wurscher Frigyes és Frohmann Frigyes nyerték meg a díjakat.

A feladványverseny eredményét augusztus hó 16-án hirdették ki. Negylépéses feladványok: I. díj Cimburek László Pisekben, II. díj Drtina János Selcanban, III. díj Weinheimer Rezső Ottakringben, IV. díj Chocholous György Prágában.

Háromlépések: I. díj Hlineny J. Chlebyben, II. díj Zimmermann István Jungbunzlauban, III. díj Vetesnik László Jirikovicban, IV. díj Cimburek László Pisekben.

Mai számunkban az első díjat nyert háromlépéses feladványt közöljük.

J á t s z m á k.

103. sz. játszma.

A két huszár játéka.

Világos: Mason.
Sötét: Wainwright.

1) e2—e4	e7—e5
2) H g1—f3	H b8—c6
3) F f1—c4	H g8—f6
4) O—O	d7—d5

Eredeti merész játék, amit azonban a fényes siker igazol.

5) e4×d5	H f6×d5
6) V d1—e1	F c8—e6

Sötét e lépésével szellemes manővert készít elő.

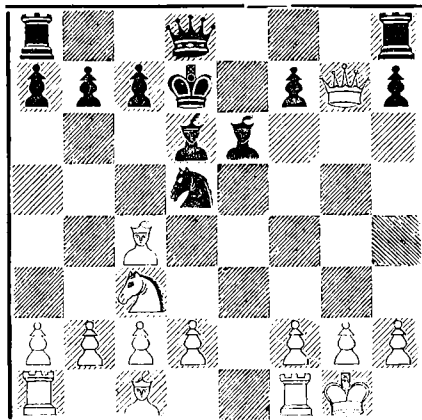
7) H f3×e5	H c6×e5
8) V e1×e5	F f8—d6
9) V e5×g7	E lépéssel világos rendkívül erős támadásnak teszi ki magát. Biztosabb védelem volt
9) V e5—e4 O—O	10) d2—d3! stb.

9) . . .	K e8—d7

10) H b1—c3

Hadállás világos 10-ik lépése után.

Sötét Wainwright.

Világos Mason.

10) . . .	F d6×h2†!

11) K g1×h2	V d8—h4†	14) K g1×g2	H d5—f4†
12) K h2—g1	B a8—g8	15) V e5×f4 legjobb	V h4×f4
13) V g7—e5	13) V g7×g8 B h8	16) F c4×e6†	f7×e6
×g8 14) F c4×d5	most jó véde-	17) B f1—g1	B h8—f8
lem lett volna körülbelül remis	kimenetellel.	18) H c3—d1	V h4—g4†
13) .	B g8×g2†!	19) K g2—h2	V g4—h5†
		20) K h2—g2	B f8—g8†
		21) K g2—f1	V h5×d1† matt.

104. sz. játszma.

Skót játék.

Játszották az Egyesült Államok sakkszövetségének idei mesterversenyén.

Világos:

Trabue S. F. J.

1) e2—c4

2) H g1—f3

3) d2—d4

4) H f3×d4

5) F c1—e3

Ép oly helyes folytatás mint V f6.

6) H b1—c3

Helyesebb volt előbb F c5×d4.

7) f2—f3 H d4—f5-tel világos

egy gyalogot nyert volna s had-

állása sem lett volna rosszabb.

Pl. 7) H d4—f5 V e7—f8 [V e7—e5 8) f2—f4] 8) H f5×g7† stb.

7) . . . d7—d5

8) F f1—b5 F c8—d7

9) F b5×c6 b7×c6

10) H d4—f5 V d1—d3 volt a helyes folytatás. Világos hadállása e teljesen elhibázott mancvure következtében csakhamar tarthatatlanná lesz.

10) . . . F d7×f5

11) F e3×c5 V e7×c5

12) e4×f5 O—O

13) V d1—d3 B f8—e8†

14) K e1—d2 H f6—d7

15) f3—f4 d5—d4

16) H c3—e2 H c3—d1 minden-
esetre sokkal jobb lett volna. Sikeres védelem azonban akkor is alig remélhető.

Sötét:

Pollock W. H. K.

e7—e5

H b8—c6

e5×d4

F f8—c5

V d8—e7

H g8—f6

d7—d5

F c8—d7

b7×c6

d7—d5

F c8—d7

b7×c6

d7—d5

F c8—d7

b7×c6

d7—d5

F c8—d7

b7×c6

d7—d5

F c8—d7

b7×c6

d7—d5

F c8—d7

b7×c6

d7—d5

F c8—d7

b7×c6

16) . . . B e8—c3

17) V d3—a6 V c5—b4†

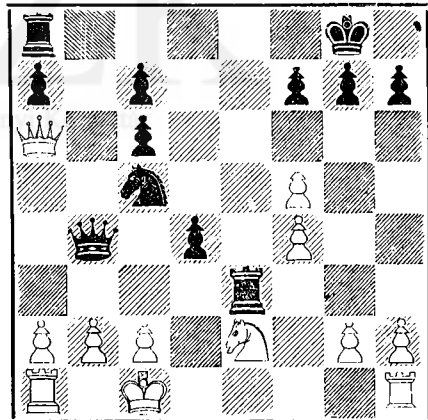
18) K d2—c1 H d7—c5

Jobb volt B a8—e8.

Hadállás sötét 18-ik lépése után

(H d7—c5)

Sötét Pollock.

Világos Trabue.

19) V a6×c6 A legutolsó nagy bak-
lövés; a2—a3 most sikeres védel-
met ígért. Pl. 19) a2—a3 V b4—
b8 [H c5×a6 20) a3×b4 B e3×
e2 21) B a1×a6 körülbelül egyenlő
játékkal] 20) V a6—c4 d4—d3! 21)
H e2—c3! és világos jól áll.

19) . . . B a8—e8

20) c2—c3 H c5—d3†

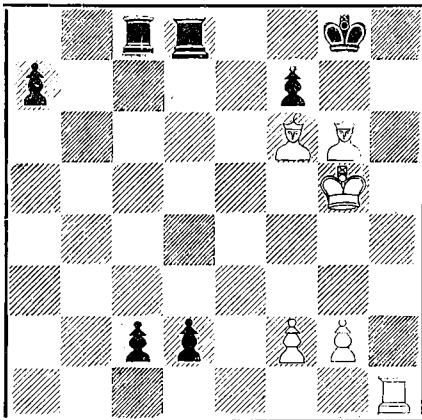
Világos feladja.

Hadállások

a „Budapesti sakkozótársaság“ helyiségében váltott játszmákból.

IV. Sötét Till N.

Világos dr. Kanyurszky György.

Sötét lép s a játszmát döntetlenné teszi.

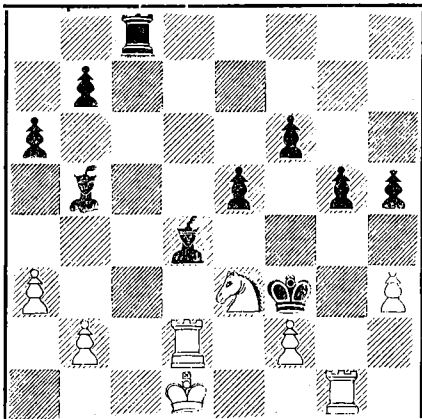
- 1) B c8 - c5†! Egyedüli lépés.
- 1) . . . F g6 - f5
- 2) B c5 × f5† K g5 × f5
- 3) B d8 - d5† K f5 - e4
- 4) B d5 - d4†! K e4 - e3
- 5) B d4 - d3† K e3 - f4
- 6) B d3 - d4† K f4 - e3 stb.
- 6) . . . K f4 - g3-ra B d4 - g4†!
következnék.

Hadállás

a „New-York State Chess Association“ idei mesterversenyén
váltott játszmából.

(Az egész játszmát nem ösmerjük.)

Sötét Kemény Emil.

Világos Hodges A. B.

Sötét következőleg folytatta:

- 43) . . . F b5 - a4†
- 44) K d1 - e1 B c8 - c1†
- 45) H e3 - d1 B c1 × d1†
- 46) B d2 × d1 F d4 × f2†
- 47) K e1 - d2 F a4 × d1†
és sötét nyert.

Vegyesek.

*Paulsen Lajos, a hírneves német sakkmeister Nassengrundban elhunyt. Paulsen 1833-ban született s így még csak 58 éves volt. Vele az újabb sakkaera egyik ki-magasló alakja szállott sírba. Egyike volt ő ama nagy úttörőknek, akik e század közepén oly hatalmas lendületet adtak királyi játéknaknak. Paulsen számtalan versenyben és matchben aratott diadalokat. Anderssennel két ízben játszott matchet. Az elsőben mindegyik 3—3 játszmát nyert s a matchet döntetlennek nyilvánították, a másodikban Paulsen győzött 5 játszmával 4 ellenében. A genialis Kolisch Ignáccal 30 játszmából álló matchet játszott s az döntetlen lett, Schwarz Adolfot legyőzte 5 játszmával 2 ellen.

A sakktabla nélküli való játékban Paulsen bámulatra méltó dolgokat produ-kált. Előg, ha ezek közül egyet felemlítünk. 1865-ben Elberfeldben 10 ellenféllel játszott egyidejűleg tábla nélkül. Ellenfelei mindannyian közepes erejű játékok voltak. Délután 4 órakor kezdtek meg a játékot s azt egyhuzamban másnap reggeli 7 óráig folytatták. Ekkor még egyetlen egy játszma sem volt befejezve. Délután 5 órakor újból felvették a harcot s este 10 órakor fejezték be. Paulsen 6 játszmát megnyert, négyet döntetlenné tett, tehát egyet sem veszített el.

Paulsen a theoriát is sok felfedezéssel gazdagította. Különösen a középcsel, a Kieseritzky gambit s az Evans csel képezték buváriatai tárgyát.

Mint ember ideálja volt a jólelkűségnek, szerénységnek és becsületességnek, akinek elvesztését az egész sakkvilág őszintén gyászolja.

*Exner Győző ur pozsonyi tanár, a legerősebb magyar sakkjátékosok egyike, a múlt hó végén Budapesten töltött néhány napot s ez alkalommal több ízben fel-kereste a budapesti sakkozó-társaság helyiségét, ahol is egyes clubtagokkal több érdekes játszmát váltott. Exner ur nemrégiben Bécsben is megfordult s ottan ismert játékosokkal szép sikerrel mérkőzött meg.

*Taubenhaus párisi mester Varsóba utaztában pár napig Bécsben tartózkodott s az ottani mesterekkel, Dr. Meitnerrel, Fleissig Bernáttal, Schwarz Jakabbal váltott több játszmát. Mint az „Österreichische Lesehalle“ írja, a bécsi mesterek maradtak a frauciával szemben győztesek.

*A hollandi sakkszövetség Utrechtben tartotta meg idei congressusát. A mes-terversenyben Németalföld öt erős játékosja mérkőzött meg. A felek két-két játszmát váltottak. Az első díjat megnyerte Loman R. J. 6 $\frac{1}{2}$, a másodikat Olland A. C. 6, a harmadikat Van Foreest A. E. 14 $\frac{1}{2}$ játszmával. Résztvettek még Heemskerck és dr. Van Rhyn.

A congressus egyik mulatságos pontja volt Loman és Van Foreest versenye a gyors játékban. A két versenyző egyidejűleg 10 játszmában mérkőzött meg, s a 10 játszmához mindegyik félnek csak egy-egy fél órai ideje volt. Mikor Loman már három játszmát feladott s a fél órából már 25 percet igénybe vett volt, ellen-felének óráján még csak 12 $\frac{1}{2}$ perc mult el. Van Foreest csaknem megállás nélkül rohant egyik sakkasztaltól a másikhoz s azért mégis ritkán tett egy-egy gyöngye lé-pést. Loman ezután 10 pernyi időpótlék-t kapott ellenfelétől, s a végeredmény az volt, hogy Van Foreest győzött 7 játszmával 3 ellenében.

Szerkesztői üzenetek.

P. J. Miskolcz. A játszmákat lehetőleg rövid idő múlva munkába vesszük, a kiadást illetőleg szintén megteszük a lehető, amennyiben keressük a Maecénást. Reméljük, hogy majd találunk egyet.

K. M. Zombor. Az ön által említett régebbi játszmák mindenikében bástya előny szerepelt s azért, bár általában sikerültek voltak, nem közölhetjük őket.

Jógyo- és
Könyomdai műintézet
Kaufmann József

Budapest,
V. Maria Valeriana utca
15 sz.

